

РЕШЕНИЕ

№ 23426

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6285** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Сдружение „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал“, представлявано от А. А. – председател, депозирана чрез адв. Б. К. срещу Решение № 1198 от 08.03.2024г., постановено по НАХД № 15697 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 110 състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление № №22-2200508/13.01.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. (Д“ИТ“ С.), с което на основание чл. 41б, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на касатора за нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излагат се аргументи за издаване на АУАН и НП при допуснати съществени процесуални нарушения – били нарушени нормите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН. Излагат се доводи, че въззивният съд при неправилно установена фактическа обстановка е приел доказаност на процесното нарушение. По

поддържаните с жалбата аргументи се иска отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на нов, с който наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния му представител юрк. Г., прави искане за отхвърляне на касационната жалба, като неоснователна и недоказана и оставяне в сила на съдебното решение, като правилно и законосъобразно.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал", в качеството му на работодател, не е изпратил уведомление до ТД на НАП за изменението на сключения трудов договор № 56 от 10.01.2022г. с Е. Ц. Г., с допълнително споразумение между страните от 01.03.2022г., в определения 3-дневен срок, с което е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ.

В тази връзка въззивния съд е споделил извода на АНО, че правилно административно-наказващият орган е приел, че в случая е налице извършено нарушение, тъй като за договореното изменение на трудовия договор, касаторът не е подал въобще уведомление до ТД на НАП. Т. е подал на 05.07.2022г., но за прекратяване на трудовото правоотношение с Е. Ц. Г., съгласно справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 22-2200508/21.10.2022г., а въз основа на нето е издадено обжалваното НП.

Съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и, че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид. Изложил е мотиви защо счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН от ЗАНН. По отношение размера на наложената санкция СРС е приел, че е определена в минимален размер. При тези мотиви е потвърдил оспореното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Разпоредбата на чл. 62, ал. 3 КТ задължава работодателя или упълномощено от него лице в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят да впише данните в регистъра на заетостта. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на заетостта и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от данните за съответното вписване.

Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства, касаторът, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, не е изпълнил задължението си по чл. 62, ал. 3 от КТ, а именно: не е изпратил в законоустановения 3-дневен срок, считано от 01.03.2022г., уведомление до ТД на НАП за изменението на сключения трудов договор № 56/10.01.2022г. с Е. Ц. Г., касаещо заеманата от нея длъжност, съгласно допълнително споразумение от 01.03.2022г. - от длъжност: „Офис сътрудник“ на длъжност: „технически сътрудник“.

Настоящият касационен състав не споделя аргументите в касационната жалба за нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Както акта за установяване на административно нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В тях точно, ясно и конкретно е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, законовите разпоредби, които са нарушени, като съдът не констатира несъответствие между словесното изписване на обективната страна на деянието и неговата правна квалификация. Административнонаказващия орган е преценил цялостно и обективно събраните по преписката доказателства, като правилно и законосъобразно, съгласно депозираните по нея писмени такива е достигнал до извода, че е налице осъществен състав на административно нарушение, доколкото данни в обратната посока липсват. След като издаденото наказателно постановление е обект на съдебен контрол, не могат да бъдат споделени възраженията на касатора за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при неговото връчване, доколкото същият е упражнил правото си на жалба срещу него, и въз основа на това се е развило и настоящото съдебно производство.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв., която е минимално определената в закона. Правилен е изводът на въззивния съд, че не намира приложение институтът на маловажния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като в Кодекса на труда - чл. 415в, изрично е уреден въпросът за отговорността при маловажни нарушения на трудовото законодателство. В, ал. 1 на чл. 415в е дадено определение за "маловажно нарушение", а в, ал. 2

изрично и изчерпателно са регламентирани нарушенията, които при никакви обстоятелства не могат да бъдат квалифицирани като "маловажни". В Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на Върховния административен съд (ВАС) по тълкувателно дело № 7/2010 г. е посочено, че специалният състав на маловажно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Наличието на специалната норма на чл. 415в КТ изключва приложението на общата такава по чл. 28 ЗАНН.

Настоящият касационен състав напълно споделя и извода на първоинстанционния съд относно липсата на допуснато нарушение на чл. 17 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 415г, ал. 1 от КТ до издаване на наказателното постановление, но не по-късно от 30 дни от съставяне на акта за установяване на административно нарушение административнонаказващият орган и нарушителят могат да постигнат споразумение, освен в случаите, когато деянието съставлява престъпление. В случая от приложените по делото доказателства се установява, че такова е подписано на 18.11.2022г. В него страните се договарят да бъде наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, която да бъде внесена по набирателна сметка на ИА „ГИТ“- С., в 7-дневен срок от подписване на споразумението /в срок до 25.11.2022г./, а в случай, че сумата не бъде внесена в посочения срок, подписаното споразумение не поражда правно действие и не се одобрява. В Д“ИГ“-С. постъпило преводно платежно нареждане от касатора за сумата от 1500 лева на 03.12.2023г., т.е. 8 дена след уговорения срок, а самото плащане по платежното нареждане е извършено на 05.12.2022г. Правилно съдът е приел, че към датата на издаване на процесното НП - на 13.01.2023г., не е било налице одобрено споразумение по процесния АУАН за същото деяние с последиците на влязло в законна сила НП, поради което и преценката на АНО да издаде НП срещу касатора за деянието, предмет на същия АУАН, е правилна и съответна на законовата уредба.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на ДИТ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5868 от 18.12.2023г., постановено по НАХД № 7017 по описа за 2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

ОСЪЖДА Сдружение „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал“, представлявано от А. А. – председател, да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, С., сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

